

[Peter Nielsen.]

beskatningsproblemerne for de fleste mennesker.

Denne aftale om det kommende års udskrivningslov vil måske af mange blive betegnet som en skattereform, hvilket vel nok er en overdreven brug af dette udtryk. Der vil selvfølgelig ske det, da over $\frac{2}{3}$ af statens indtægter så vil hidrøre fra vareafgifter, at tanken om helt at overgå til forbrugsskatter vil melde sig med fornyet kraft, så man helt kan undgå skatteligning, selv om man stadig væk dog vil have kommuneskatterne tilbage. Hvor fristende en sådan omlægning end kan forekomme, vil den ikke kunne få vort partis støtte, idet den uvægerlig vil give social slagside, medmindre man vil udbetale ret store kontante tilskud til mindre og mellemindkomster. Ved at bibeholde direkte personbeskatning kan man, som nu også foreslået, undgå den sociale slagside, og det er derfor klogest at påregne, at den direkte indtægtsbeskatning bibeholdes. At den nedsættes, kan efter min formening ikke kaldes en egentlig reform; den har skatteyderne stadig til gode. Men jeg må erkende, at en sådan reformering bedst foretages, når andre skattelovgivning mere uvedkommende ting ikke indblandes. Selv med de påtænkte nedsættelser vil vore skattelove stadig være det samme vildnis, og en egentlig skattereform er fortsat påkrævet. Det kan ikke foregå før i skatteåret 1964-65, altså for indtægterne i 1963, medmindre der har været folketingsvalg forinden. Men en så gennemgribende reform må man også have god tid til at forberede. De andre nordiske lande forhandlede og vedtog da også sådanne reformer flere år, før de skulle træde i kraft. Jeg udtrykker derfor ønsket om, at man snarest muligt kommer i gang med arbejdet på en egentlig skattereform, der kan rydde op i vor nuværende skattejungle og skabe mere retfærdige forhold, således at skattebyrden bliver mere retfærdigt fordelt mellem de forskellige indtægtsgrupper og mere jævnt fordelt for den enkelte skatteyder i den årække, hvori han er skattebetaler, så han altid svarer skat efter sin øjeblikkelige skatteevne. Til et sådant arbejde vil mit parti møde med mange gode tanker og forslag, bl. a. om kildeskat, mere jævne og rimelige skatteprocenter ved skattefradrag-

rettens bortfald samt yderligere nedsættelse af skatteprocenterne ved at inddrage alle indtægter under beskatningen ved en skærpet skatteligning og ved beskatning af arbejdsfrie indtægter, altså en skærpelse af kapitalvindingsskatten. Jeg anbefaler dog nu de foreslåede ændringer i vor skattelovgivning som det, der under de politiske forhold kan opnås. Men arbejdet med en egentlig skattereform må ikke af den grund ligge stille, det må tværtimod fortsættes med forøget kraft.

Mit parti er for så vidt enigt om det ønskelige i, at befolkningen selv ved egen opsparing undlader for store forbrugsudvidelser, i stedet for at staten gennem overbudgettering skal spare op på befolkningens vegne. Den højtærede finansminister har da også i denne samling fremsat lovforslag om at animere til øget opsparing ved en præmiering. Mit parti er ikke tilhænger af, at en præmiering finder sted ved, at toppen skæres af den skattepligtige indtægt. Det giver skatteydere i den progressive skatteklasse de største fordele. Vi er dog gået med til, at den skattefrie kapitalbinding forhøjes til 1 500 kr. og 1 000 kr. for henholdsvis forsørgere og ikke-forsørgere, ligesom indekskontrakternes antal for den enkelte og aldersgrænsen forhøjes. En yderligere præmiering vil kunne finde sted ved, at præmierne gives med proportionalsskatteprocent, hvorved alle indtægtsgrupper stilles lige. Opsparingen skal ske over indkomsten, og der skabes adgang til kontrol med formueforøgelsen, selv om jeg må indrømme, at en sådan kontrol vil frembyde visse vanskeligheder.

Der er i dette forlig indgået ting, som ikke angår skattelovgivningen, og jeg skal derfor ikke gøre dem til genstand for nærmere omtale, da der jo samtidig finder en såkaldt storpolitisk debat sted.

Der er dog ét forhold, jeg især som repræsentant for områder, hvor de beskæftigelsesmæssige problemer er særlig store, kan ønske at fremhæve. Forligets vigtigste formål er at bevare den gode beskæftigelse, selv om der nu foretages en begrænsning af offentlig anlægsvirksomhed og visse former for privat byggeri såsom sommerhuse og garager, idet mennesker jo dog skal have boliger før bilerne. Byggekapaleten skal fortsat udnyttes fuldt ud, selvfølgelig, men